

Tänään aurinkokin pimeni. Tai ainakin himmeni huomattavasti. Naapurustossamme on jo jonkin aikaa vaikuttanut valitettava ilmiö, jota kutsutaan maahanmuuttomyönteisyydeksi. Pikkuhiljaa naapuriemme ihonväri on tummentunut, eikä se johdu etelänmatkoista tai hiekkarannalla vietetyistä auringonpalvontahetkistä. Jostain syystä nuo henkilöt, joita ei saa nimetä, ovat hyvin perhe- ja sukukeskeisiä. Jotkut tietämättömät kutsuvat sitä sukurakkaudeksi tai yhteisöllisyydeksi. Mutta mehän tiedämme, että lutikatkin esiintyvät usein ryhminä. Ja ne vain vaanivat sopivaa kohdetta verenimennälleen. Tämähän on tieteellisesti tunnettu asia. Ei meillä ihmisillä sinänsä ole mitään sitä vastaan, että saamme hieman väriä naapurustoomme. Emmehän me rasisteja ole. Rajanaapurillakin on kolme koiraa. Tai oli kunnes yksi niistä katosi eräänä yönä. Vähän sen jälkeen, kun hieman kauempana naapurustossa naamat olivat alkaneet tummentua. Niillä oli grillijuhlat vähän tuon katoamistapauksen jälkeen. Kutsuivat naapurinkin sinne. Että kehtasivatkin. Mutta vielä siitä auringonvalon katoamisesta; musta imee valoa paljon enemmän kuin valkoinen. Tämä on varmistettu lukuisissa tutkimuksissa. Toissaviikolla naapurustoon muutti taas uusi sellainen perhe. Ja täksi päiväksi luvattiin koko maahan hellettä. Olen tavannut hellepäivinä laittaa lapsille takapihalle pienen kahluualtaan, jossa voivat vilvoitella. Helena, nuorimmainen, niin tykkää roiskutella siinä vettä. Ihmissydän oikein pakahtuu onnesta, kun katsoo omien lastensa iloisia leikkejä. Valitettavasti myös naapuruston uudisasukkaat viettävät lämpimät päivät pihallaan. Pentuineen. Tänään niitä oli pihalla tavallistakin enemmän. Eikä sitä hellettä tullutkaan. Aurinko paistoi, kuten oli ennustettu, mutta lämpötila jäi monta astetta hellerajasta. Lapsetkin palelivat kahluualtaassaan. Oikein sydämestä otti katsella lasten kärsimystä. Ja naapurien mustat naamat kurkkivat aidan yli. Niin että asialle pitäisi tehdä jotain. Auringonvalonkin ne meiltä vievät. Humanisti Juhani Helleasu P.S. Väärinkäsitysten välttämiseksi todetaan, että tämä kirjoitus kuuluu kategoriaan "ironia"! (toim. huom.)